

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Тетевен, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. СТОЯНОВ

при участието на секретаря ТАТЯНА ИВ. МИНДЕВСКА
като разгледа докладваното от МАРИО Д. СТОЯНОВ Гражданско дело №
20224330100867 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск за заплащане на главница и възнаградителна лихва, на
основание договор за потребителски кредит, с посочено основание чл.430, ал.1 и ал.2 от ТЗ и
чл.79 от ЗЗД.

Ищецът излага, вземането е възникнало на основание „Договор за потребителски
кредит без обезпечение“ от 03.05.2018г., сключен между „ОББ“ АД и Х. С. Х. -
кредитополучател. Съгласно чл. 1 от договора, банката е одобрила и предоставила на
ответницата, потребителски кредит в размер на 15 000 лева, кредитирайки разплащателна
сметка с IBAN: BG 05 UBBS x, с титуляр - Х. С. Х.. Целта на отпуснатия кредит, видно от
чл. 2 на сключения договор, е за „покриване на потребителски нужди“.

С предоставянето на разрешения кредит, чрез захранване на разплащателната сметка
с IBAN: BG 0 5 UBBS x- с титуляр кредитополучателя „ОББ“ ЕАД“ АД е изпълнила
задължението си по договора.

Отпуснатият кредит от 15 000 лева е усвоен изцяло от кредитополучателя.

Съгласно чл. 8, срокът на действие на договора е 120 месеца. Кредитополучателят се
е задължил да погаси усвоения кредит на равни месечни вноски, посочени по основание и
размер в подписан между страните погасителен план, който предвижда че всяка вноска е в
размер на 162,79 лева, без включена такса за застраховка, тъй като същата НЕ е част от
претенцията, за период от **03.06.2018г.** до **03.05.2028г.** Чл. 7, ал. 1 от договора предвижда,

при забава/просрочие на плащането по главницата по кредита от страна на Кредитополучателя, Банката олихвява просрочените суми с наказателна лихва, включваща действащия лихвен процент съгласно чл. 4, за редовна главница и наказателна надбавка в размер на 10 /пункта/. В настоящото производство е претендирана единствено договорна лихва в размер на редовния лихвен процент, въпреки допуснатото от страна на кредитополучателя просрочие.

Съгласно чл. 14 от договора за кредит Кредитополучателят има право, без да дължи обезщетение или неустойка и без да посочва причина, да се откаже от настоящия договор за потребителски кредит в срок от 14 дни, считано от датата на сключването му. Напротив, сумата на кредита е усвоена и използвана, но е останала непогасена.

С текста на чл. 16 страните са се споразумели, че банката да може да прехвърля правата си по договора за кредит на трето лице.

На 15.12.2021г. по силата на „Логовор за прехвърляне на парични вземания“, „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД е прехвърлила на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД Портфейл от вземания, определени и индивидуализирани в Приложение № 1 към Договора за цесия, включително и вземането си към Х. С. Х.. Прехвърленото вземане към ответника е подробно описано под № 1925 в Приложение № 1, с посочени номер и дата на сключване на договора за кредит, имена, ЕГН на длъжника и дължимата сума по пера.

За периода след датата на цесията -15.12.2021г., до депозиране на настоящата искова молба, няма постъпили суми по сметка на „ЕОС МАТРИКС“.

Към настоящата искова молба прилага обратна разписка номер ИД PS 1000 04GFBR Н на „Български“ Пощи ЕАД, видно от която Х. С. Х. е уведомен за извършената цесия, получавайки уведомление за цесия лично срещу подпис на 24.10.2022г.

Кредитополучателят не е погасявал задължението по кредита, съгласно условията на договора. В чл. 19 е уговорено, че при пълно или частично неплащане на две погасителни вноски Банката има право да направи целият дълг изцяло и предсрочно изискуем. В унисон с тР-та съдебна практика и особените законови изисквания и като носител на вземането, по силата на сключения договор за цесия, ищецът упражнява правото да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем с връчване на препис от настоящата искова молба на ответника. Налице са както обективните предпоставки за обявяване на кредита за предсрочно изискуемо, а именно неизпълнение на договорното задължение на Х. Х., изразяващо се в непогасяване в срок на падежирали вноски, така субективното волеизявление от страна на кредитора, че счита кредита за изцяло и предсрочно изискуем, ведно с дължимата главница и акцесорните вземания за лихви.

В исковата претенция са включени и падежиралиите към датата на подаване на исковата молба вноски, съответно за главница и лихва, съгласно погасителен план.

С Решение Ns 161 от 08.02.2016г. по т.д. 1153/2014г. на ВКС, 2-ро ТО, е прието, че исковата молба може да има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем и с връчването на препис от нея на ответника по иска предсрочната

изискуемост се счита обявена на длъжника, по аргумент на мотивите на т. 18 от ТР № 4/2014г. по т.д. 4/2013г. на ОСГТК. За датата на настъпване на предсрочната изискуемост по осъдителният иск следва да се приема именно датата на връчване на препис от исковата молба.

Моли да бъде постановено решение,с което бъде осъден ответника,да заплати на ищеца следните суми:

-Сумата от **13 341,34 лева - главница**, от която 4588,31 лева с настъпил падеж, представляваща непогасените вноски за главница, съгласно погасителен план за период от 03.11.2019 до 03.11.2022г. и 8753,03 лева предсрочно изискуема главница, **ведно със законна лихва върху нея, до изплащането ѝ ;**

-Сумата пот **3487,64 лева-договорна лихва в размер на редовен лихвен процент**, от която 1298,55 лева с настъпил падеж, представляваща непогасените вноски за лихвата, съгласно погасителен план за период от 03.02.2020г. до 03.11.2022г. и 2189,09 лева предсрочно изискуема лихва;

Моли да му се присъдят направените в настоящото исково производство разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер 360,00 лева, с ДДС.

Позовава се на писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК не е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника.

В първото проведено заседание по делото ответникът е изразил готовност за сключване на споразумение с ищеца,,представи е вносни бележки за заплатени суми по договора за кредит.По негово искане,съдът многократно е отлагал производството по делото,с оглед сключване на извънсъдебно или съдебно споразумение/в т.ч. и производството по делото е спирано,на основание чл.229,ал.1,т.1 от ГПК/,но до приключване на устните състезания такова не е постигнато между страните.

От приложените по делото писмени доказателства,съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Приложен е договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение,сключен на 03.05.2018г между „Обединена Българска Банка“/ОББ/-АД-София и Х. С. Х. от град Тетевен,Лов.обл.,съгласно който банката е отпуснала еднократно на ответника/кредитополучател/ кредит в размер на 15 000.00/петнадесет хиляди/лева.В договора се посочени и останалите съществени негови условия,като съгласно чл.8,ал.1 от договора,същият се издължава на 120 месечни анюитетни вноски и лихва в размер на 162.79 лева.

Съобразно приложения към договора погасителен план,последната падежна вноска е на дата 03.05.2028 година.

Съгласно чл.19 от договора,банката има право да направи предсрочно изискуем целия дълг по кредита,при пълно или частично неплащане на две погасителни вноски.

Приложен е договор за прехвърляне на парични вземания,сключен на 15.12.2021 година между ОББ-АД и ищеца „Еос Матрикс“-ЕООД-София,съгласно който цедентът,т.е. банката,продава на цесионера/ищецът/ вземания срещу свои длъжници,а цесионерът купува вземания,които са притежания на цедента.

Приложено е потвърждение за извършената цесия на парични вземания,на основание чл.99о т 3ЗД ,по приложения №1А и 1Б,представляващи неразделна част от договора за прехвърляне на вземания/цесия/,като от страна на ответника не е направено възражение,че вземането на банката по сключения с него договор,не е предмет на цесията,респ. приложенията №1А и №1Б.

Приложено е уведомление за извършено прехвърляне на вземания,от ищеца,действащ от името на цедента ОББ-АД,като същото е връчено на ответника на дата 20.10.2022 година.

В хода на производството по делото,от ответника са приложени вноски бележки/стр.56 и 57 от делото/,установяващи заплащане от ответника,по сметка на ищеца и на основание изкупен дълг,сума в размер на 1200.00 лева.В приложената писмена защита/писмени бележки на ищеца/стр.133-134 от делото/същият признава заплащане в хода на производството и на още една сума от ответника-в размер на 1000.00 лева,поради и което е редуцирал претенцията си за главница до размер на 11 141.34 лева/намалена с платените от ищеца суми в общ размер на 2 200.00 лева/.

С влязло в сила разпореждане по ч.гр.д. №504/2022г по описа на РС-Тетевен е отхвърлено заявление на ищеца по настоящето дело за издаване на Заповед по чл.410 от ГПК и изпълнителен лист срещу ответника.В мотивите си заповедният съд е приел неизпълнена процедура по чл.99,ал.3 от 3ЗД от страна на цедента,респ.заявителя,действащ от негово име.Предмет на заповедното производство са били падежирали вземания за главница и договорна лихва.

С разпореждане от 17.10.2022 година заповедният съд е указал на заявителя,че може да предяви осъдителен иск за вземането си срещу длъжника,като довнесе дължимата държавна такса.Разпореждането е връчено по електронна поща на заявителя на дата 20.10.2022 година.Видно от датата на пощенското клеймо за изпращане на исковата молба,същата е изпратена до съда на дата 17.11.2022г,т.е. в указания от заповедния съд едномесечен срок.

Въз основа на така установените факти по делото съдът прави следните правни изводи:

Предявеният осъдителен иск,квалифициран по чл.79,ал.1 от 3ЗД.

От представените писмени доказателства се установява твърдения факт на валидно възникнало облигационно правоотношение между ОББ-АД и ответника Х. С. Х.,с източник приложения договор за потребителски кредит,сключен на 03.05.2018 година.

Срокът за погасяване на кредита е 120 месеца,с последна погасителна вноска на дата 03.05.2028 година.

Ищецът претендира заплащане на падежирала главница, в т.ч. с настъпил падеж от 03.11.2019г до 03.11.2022г, т.е. до предявяване на исковата молба, както и предсрочно изискуема главница. От изложените факти в исковата молба и претендираното право, съдът прави извода, че за периода от 03.06.2018г до 03.11.2019г ответникът е изпълнявал задълженията си за връщане на заетата му парична сума, съобразно погасителния план и размерът на внесената/погасена главница за този период е в общ размер на 1657.66 лева. Съдът приема, че по отношение на този факт страните не спорят.

С оглед на този приет за безспорен факт от съда, и на основание чл.19 от договора за потребителски кредит, е настъпило основание за банката-кредитодател, да обяви цялото вземане по договора за предсрочно изискуемо.

Междувременно с договор за цесия от 15.12.2021г вземането на банката е прехвърлено на ищеца „Еос Матрикс“-ЕООД-София/ответникът не оспорва, че вземането срещу него е посочено в приложения №1А и №1Б към договора за цесия/, като уведомлението за цесията е връчено на ответника на дата 20.10.2022г, т.е. преди предявяване на иска, предмет на настоящето дело.

Кредитодателят, респ. цесионерът, не е изпълнил това си задължение за обявяване на кредита за предсрочно изискуем преди предявяване на осъдителния иск/следва да се отбележи, че предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общите принципи на ЗЗД настъпва с волеизявление само на едната от страните, а датата на настъпване на предсрочната изискуемост играе ролята на падеж и представлява различен юридически факт/. Съобразно т. 18 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, ако предсрочната изискуемост е уговорена в договора при настъпване на определени обстоятелства или се обявява по реда на чл. 60 ал. 2 от Закона за кредитните институции, кредиторът следва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение/.

Както се приема в тр.та практика на ВКС обаче, ищецът може да обяви предсрочната изискуемост на вземането си по договора за кредит и в хода на исковото производство, с връчване на исковата молба на ответника и този факт следва да бъде съобразен от съда, като настъпил след предявяване на иска и като факт, от значение за спорното право, съгласно чл.235, ал.3 от ГПК. В случай исковата молба е връчена на ответника 11.12.2022 година, поради което съдът приема, че освен че са настъпили визираните в договора за кредит основания за предсрочна изискуемост на цялото задължение на кредитополучателя, то и изявлението на кредитора/ищеца/ за обявяване на предсрочната изискуемост е узнато от ответника.

В тази връзка настоящият състав съобрази разясненията, обективирани в Тълкувателно решение № 8 от 2.04.2019 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2017 г., ОСГТК, съгласно които е допустимо предявеният по реда на [чл.422, ал. 1 от ГПК](#) иск за установяване дължимост на вземане по договор за кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на

длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ, като искът следва да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо. При вземане, произтичащо от договор за кредит, чиято предсрочна изискуемост не е била надлежно обявена на длъжника преди подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение, не може да се игнорира, че съществува валидна облигационна връзка по договора за кредит при условията, договорени между страните - кредитор и кредитополучател. Размерът и падежът на всяка вноска са определени в договора и за настъпването на изискуемостта им не е необходимо удостоверяването на обстоятелства по [чл. 418, ал. 3 от ГПК](#). Липсата на точно изпълнение, съобразно договореното по актуален погасителен план, подписан от страните за погасяване на задължението - главница или лихви, следва да бъде съобразено в рамката на исковото производство по реда на [чл. 422, ал. 1 от ГПК](#), дори и да не са настъпили последиците на надлежно обявена предсрочна изискуемост на цялото задължение по договора за кредит. Длъжникът - ответник по иска дължи изпълнение, макар и само за онази част от дълга, по отношение на която е настъпил падежът, договорен от страните. Целта на заповедното производство, продължение на което е производството по реда на [чл. 422, ал. 1 ГПК](#), е да се реализират по облекчен ред правата на кредитора.

Положението на кредитора обаче не следва да бъде по - неблагоприятно вследствие иницирирането на заповедно производство, отколкото, ако той направо би предявил осъдителен иск за вземането си по общия ред. Съответно не би следвало при развиващото се в хипотезите на [чл. 415, ал. 1, т. 1 - 3 ГПК](#) исково производство, пред банката, респ. цесионера в случая, като кредитор с вземане, да съществуват пречки да получи по всяка от въведените със заявлението претенции – главница и възнаградителни лихви, чието възникване и изискуемост са доказани в исковото производство, стига тези суми да са в рамките на посочените в заявлението размери.

Присъждането на вноските с настъпил падеж, когато се претендира цялата главница по договор за кредит поради предсрочна изискуемост, не съставлява недопустима подмяна на основанието на иска, съответно произнасяне по непредявен иск. Основание на иска са твърдените от ищеца юридически факти, от които произтича претендираното от него субективно материално право. Изменение в основанието на иска е налице, когато ищецът заменя основанието по първоначалния иск с друго основание или когато прибавя ново основание. И в двата случая ищецът изтъква ново основание на иска, като се позовава на друг юридически факт в сравнение с този, посочен в исковата молба, от който произтича защитаваното в процеса накърнено субективно материално право. Предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването □, но няма за последица изменение на основанието, от което произтича вземането. **Вноските с падеж преди датата на настъпване на предсрочната изискуемост и вноските, станали предсрочно изискуеми, са вземания, възникнали на едно и също основание - договора за кредит.**

По тези съображения позоваването на предсрочната изискуемост не е определящо за

основанието на претенцията, предявена по реда на [чл. 422, ал. 1 ГПК](#). Правното основание, на което се претендира изпълнение и на вноските с настъпил падеж, и на предсрочно изискуемата главница, е сключеният договор за кредит. Предсрочната изискуемост е подвид на изискуемостта, която имплицитно се предпоставя от всяка претенция за съществуване на определено вземане, а изискуемостта е възможността на кредитора да иска изпълнение на задължението. Ако кредиторът поддържа, че за него се е породила възможност да претендира изпълнение на цялото задължение, но се установи, че такава възможност се е породила само за част от това задължение, искът няма да бъде отхвърлен изцяло, а ще бъде уважен до размера, чиято изискуемост е настъпила. **Доказването на настъпилата предсрочна изискуемост на договора за банков кредит е определящо единствено за размера, в който ще бъде признато вземането на кредитора. Решението на съда трябва да отразява правното положение между страните по делото, каквото е то в момента на приключване на съдебното дирене.**

С оглед гореизложеното и доколкото в исковата молба се съдържа изявление на ищеца, с което упражнява правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, и връчването и на ответника, представлява надлежно уведомяване на длъжника-ответник, предсрочната изискуемост на кредита е настъпила с връчването на исковата молба на на дата 11.12.2022 година.

По изложените съображения независимо от размера на вземането по заповедното производство, по което заявлението е било отхвърлено изцяло, съдът намира, че осъдителният иск за различно, по голямо по размер вземане както за главница, така и за договорна /възнаградителна лихва, на претендирано на същото основание-същият договор за потребителски кредит е допустим.

В този смисъл предявеният по реда на чл.422 от ГПК осъдителен иск с основание чл.79, ал.1 от ЗЗД, следва да бъде уважен за главница в общ размер на 11 341.34 лева или това е претендираната главница в последните приложени писмени бележки от пълномощника на ищеца, след приспадане на заплатените в хода на исковото производство суми от ответника в общ размер на 2 200.00 лева, и съотнесени според становище на ищеца като плащане на главница, който факт се съобразява от съда на основание чл.235 от ГПК, както и съобразно разясненията, дадени в ТР№4/2013г на ОСГТК на ВКС-т.9 и т.11в.

Горната сума представлява вноски с настъпил падеж до датата на обявяване на предсрочната изискуемост на вземането по договора-до 11.12.2022 година, както и след това, за вноски, обявени за предсрочно изискуеми, на основание чл.19 от договора.

Съгласно указанията, дадени в Тълкувателно решение №3/27.03.2019г. по тълкувателно дело №3/2017г. на ОСГТК на ВКС, размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума /главницата/ и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането. При настъпване на предсрочна изискуемост отпада занапред действието на погасителния план, ако страните са уговорили заемът/кредитът да се връща на вноски. Уговорената в договора

лихва е възнаграждение за предоставянето и ползването на паричната сума за срока на договора. Предсрочната изискуемост има гаранционно - обезпечителна функция съгласно [чл. 71 ЗЗД](#), независимо че съдържа и елемент на санкция. Изменението на договора поради неизправност на заемополучателя има за последица загуба на преимуществото на срока при погасяване на задължението [/чл. 70, ал. 1 ЗЗД/](#) за длъжника. Упражненият избор от кредитора да иска изпълнението преди първоначално определения срок поради съществуващия за него риск преустановява добросъвестното ползване на паричната сума от длъжника, поради което уговореното възнаграждение за ползване за последващ период- след настъпване на предсрочната изискуемост, не се дължи.

Предвид изложеното претенцията за заплащане на възнаградителна лихва следва да се уважи за периода от 03.02.2020г до 11.12.2022г. и до размера на сумата от 1358.67 лева,изчислена съобразно вноските за лихвата по погасителния план към договора.

В останалата част искът за договорната лихва,над признатия размер и до сумата от 3487.64 лева,следва да се отхвърли,като неоснователен и недоказан.,,

При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищеца разноси,съобразно приложения списък по чл.80 от ГПК,в общ размер на 1033.16 лева.

Мотивиран от изложените съображения,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА,на основание чл.79,ал.1 от ЗЗД, Х. С. Х.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл., да заплати на „ЕОС МАТРИКС“-ЕООД,с ЕИК: 131001375,със седалище и адрес на управление в град София,р-н Витоша,ул.“Рачо Петков Казанджията“ №4-6,сграда Матрикс Тауър,представявано от Р. И. М.-Тодорва,чрез пълномощника по делото адвокат Г. Х.-САК, сумата от 11 341.34/единадесет хиляди триста четиридесет и един лева и тридесет и четири ст./лева,представяваща падежирала до 11.12.2022 година главница,по договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение,сключен на 03.05.2018г между „Обединена Българска Банка“-АД и Х. С. Х.,както и обявена за предсрочно изискуема главница за периода от 11.12.2022 година до датата на последната падежна вноска 03.05.2028г съобразно погасителния план по договора за кредит,след приспадане на внесена в хода на исковото производство сума от ответника в размер на 2 200.00 лева, ЗАЕДНО със законната лихва върху тази сума,начиная от 28.06.2022г до окончателното и заплащане.

ОСЪЖДА,на основание чл.79,ал.1 от ЗЗД, Х. С. Х.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл., да заплати на „ЕОС МАТРИКС“-ЕООД,с ЕИК: 131001375,със седалище и адрес на управление в град София,р-н Витоша,ул.“Рачо Петков Казанджията“ №4-6,сграда Матрикс Тауър,представявано от Р. И. М.-Тодорва,чрез пълномощника по делото адвокат

Г. Х.-САК, сумата от 1358.67/хиляда триста петдесет и осем лева и шейсет и седем ст./лева,представляваща договорна/възнаградителна лихва,падежирала за периода от 03.02.2020г до 11.12.2022 година,а за разликата над този размер и до претендираната договорна лихва от 3487.64 лева,ОТХВЪРЛЯ иска за лихва,като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА,на основание чл.79,ал.1 от ЗЗД, Х. С. Х.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл., да заплати на „ЕОС МАТРИКС“-ЕООД,с ЕИК: 131001375,със седалище и адрес на управление в град София,р-н Витоша,ул.“Рачо Петков Казанджията“ №4-6,сграда Матрикс Тауър,представлявано от Р. И. М.-Тодорва,чрез пълномощника по делото адвокат Г. Х.-САК, сумата от 1033.16/хиляди тридесет и три лева и шестнадесет ст./лева,представляващи сторени разноси в производството.

Решението подлежи на въззивно обжалване,пред ОС-Ловеч,в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____